



Az élet halhatatlan,
és a szeretet is halhatatlan.

A halál nem más, mint láthatár: a mi
látásunk határvonala. *Corrie ten Boom*

A szeretet örök 📖 *Egy kis szeretet
minden napra* (keménytáblás ünnepi
kiadás, 144 old., 2800 Ft)

Utolsó ajándék

Az egyik hindu városban két európai párbajozott egymással, és a párbajban mind a kettő életét veszttette. A hinduk szívből sajnálták őket. A temetés után, az ő szokásaiknak megfelelően, szerettek volna az elhunytak szellemének egy utolsó, kíséző ajándékot adni. Szerintük úgy illő, hogy az kísérje őket a halálban, ami itt a földön a legkedvesebb volt számukra, amit életükben legjobban szerettek, a legtöbb örömet szerezte nekik.

A derék hinduknak nem kellett sokat töprengeniük: a két elhunyt keresztény

A hónap sikerKÖNYVE

Az **Úton a túlvilág felé** című
elmélkedési könyvet és a
Vigasztalni szeretnélek képes
gondolatgyűjteményt együtt kínáljuk
most nagy kedvezménnyel,
2580 Ft helyett 1800 Ft-ért!

sírjára egy doboz szivart és egy üveg
whisky-t tettek kíséző ajándékkul.

Bizony, ha mi itt, Európában is így temetnénk, lehet, hogy csak mutatóba lenne néhány kereszt a temetőben a sírokon...

Te mit szeretnél, mi legyen az, ami utolsó utadra elkísér, és a sírodra kerül?

Szenhelyi-Molnár István: Legyen szép napod! 📖 *Bölcsességek, gondolatok és történetek az év minden napjára*
(304 oldal, 3200 Ft)

Keserű vicc

Az idős plébánost meglátogatja unokaöccse, s néhány napra a plébánián is marad. A pap az első este megkérdezi vendégét, hogy mit szeretne reggelizni másnap.

– Ó, bácsikám, igazán nem akarok gondot okozni a házvezetőnőnek! Szívesen reggelizem ugyanazt, amit te.

– Rendben van. Margitka – fordul házvezetőnője felé az atya –, holnap ne egy kanál ricinusolajat készítsen ki, hanem kettőt.

Nagy Alexandra: Mennyei derű és ború
*A legsikeresebb viccgyűjtemény
új kiadása* (190 old., 2800 Ft)

A Szent Gellért Kiadó és Nyomda
hetilapja Olvasói számára
Mindenes: *Nagy Alexandra*

Szeretet Könyvesbolt
1053 Budapest, Kossuth L. u. 1.
Nyitva vagyunk:
Hétfőtől péntekig 10-től 18 óráig
Telefon: 06/1 266 61 61
e-mail: a@sztgellertkiado.hu
webáruház: www.sztgellertkiado.hu
A **Keresztény Antikvárium** hetente megújuló kínálata ugyanitt!

Szeretet



2024.
Okt. 27 – nov. 2.

Kik lesznek ott a mennyben?

Egy kedves vicc arról szól, hogy Szent Péter körbevezet a mennyben néhány újonnan érkezett üdvözlöt. Mindent megcsodálnak, míg egyszer csak nagy, magas falakkal körbevett helyre érkeznek. Szent Péter ekkor az ajkára teszi az ujját: „Csak csöndesen! A fal mögött laknak a katolikusok, és ők azt hiszik, hogy egyedül vannak a mennyben!”

Volt idő, amikor az egyház valóban azt tanította, hogy „az egyházon kívül nincs üdvösség”. Ez a tanítás ahhoz a hittételhez kapcsolódott, hogy Jézus Krisztus az egyetlen megváltó. Még a XV. században is azt hirdette az egyház, hogy az üdvösséghez elengedhetetlenül szükséges a Jézusba vetett hit. Az „Új világ” felfedezése nyomán aztán előtérbe került a kérdés: mi lesz azzal a rengeteg emberrel, aki nem ismeri és nem is fog-

ja ismerni Krisztust? Örökre elvesznek, mert nincsenek megkeresztelve?

Azokkal kapcsolatban, akik önhibájukon kívül soha nem hallottak az evangéliumról, különböző teóriák születtek. Így például a Krisztusba vetett „magától értetődő hitről”, ami azt jelenti: az illető követni törekszik lelkiismerete szavát. Az *általános út* az üdvösségre az egyházon keresztül vezet, mindenki más „rendkívüli módon” érheti el az üdvösséget, és ennek módját egyedül Isten ismerheti. Ebből a gondolatból származik egyébként az a meghökkentőnek tűnő gondolat, miszerint esetleg többen lesznek megmentve „rendkívüli módon”, mint „rendesen”.

Az egyház valójában tehát azt tanítja, hogy az üdvösséget Isten irgalmából a másvallású emberek is elérhetik, ez valódi lehetőség a számukra. A globalizáció, a világ „leszűkülése” együtt jár azzal, hogy egyre inkább kapcsolatba kerülhetünk más vallásokkal. Ebből adódóan pedig feltehető néhány komoly kérdés. Megmenekülnek-e ezek az emberek a vallásuk ellenére? Vagy éppen azért menekülnek meg, mert hinduk, buddhisták, egyéb hitűek? A II. vatikáni zsinat foglalkozott is ezekkel a kér- ➤



désekkel a nem keresztény vallásokról szóló dokumentumban: „A katolikus egyház nem utasít el semmit, ami igaz és szent ezekben a vallásokban. Őszinte tisztelettel tekint mindarra az életmódra, törvényre és tanításra, amely ha el is tér részleteiben attól, amit az egyház tart és tanít, mindazonáltal az igazság sugarát is látja benne, amely megvilágosítja az embereket.”

Nem korlátozhatjuk Isten cselekedeteit a számunkra ismert látóhatárig. Isten nem csak a mi istenünk, Isten mindenkinek az istene. És nem mondja azt, hogy minden vallás ugyanaz. Isten, aki-ben mi hiszünk, üdvözíteni akar, és ezt elérhetővé is teszi az emberek számára.

Manapság fontosabb, mint valaha, hogy tiszteljük a világszerte létező különböző vallásokat. Ahogy világunk egyre szűkül, és jövőnk összekapcsolódik a többi ember jövőjével, szükségünk van a párbeszédre. Kölcsönösen kötelezettséget kell vállalnunk közös emberi céljaink érdekében, hogy életben maradjunk. Ahogy Hans Küng mondta: „*A nemzetek között csak akkor lesz béke, ha a vallások között is béke lesz, és a vallások között csak dialóguson keresztül lesz béke.*”

Egy dologban biztosak lehetünk: a mennyben nem lesznek katolikusok, zsidók, protestánsok, muszlimok, hinduk, buddhisták. Csak emberek lesznek, mindenki Isten szeretett gyermeke lesz.

William H. Shannon: Úton a túlvilág felé – Gondolatok a halálról és az utána következőkről című kötetből
(216 old., 1600 Ft)

Szent Ágoston: Ne sírj azért, mert szeretsz

A halál nem jelent semmit.
Csupán átmentem a másik oldalra.
Az maradtam, aki vagyok,
és te is önmagad vagy.
Akkor egymásnak voltunk,
azok vagyunk mindörökre.

Úgy szólíts, azon a néven,
ahogy mindig hívtál.
Beszélj velem, ahogy mindig szoktál,
ne keress új szavakat.

Ne fordulj felém ünnepélyes,
szomorú arccal,
folytasd kacagásod, nevessünk együtt,
mint mindig tettük.
Gondolj rám, kérj, mosolyogj rám, szólíts.
Hangozzék a nevem házunkban,
ahogy mindig is hallható volt,
ne árnyékolja be távolságtartó pátosz.

Az élet ma is olyan, mint volt, nem más.
A fonalat nem vágta el semmi,
miért lennék a gondolataidon kívül...
Csak mert a szemed nem lát?
Nem vagyok messze, ne gondold.
Az út másik oldalán vagyok,
lásd, jól van minden.
Meg fogod találni a lelkemet, és benne
egész letisztult,
szép, gyöngéd szeretetemet.
Kérlek, légy szíves...
ha lehet, töröld le könnyeidet,
És ne sírj azért,
mert annyira szeretsz engem.

Vigasztalni szeretnélek 📖 30 vigasztaló
gondolat gyász idejére; nem a halálról,
hanem a szeretetről, amely nem képes
meghalni vagy megszűnni...
(kapcsos könyvecske, végig színes
képekkel, 32 old., 980 Ft)

A titkok az Úrúi

Folytatjuk Gyökössy Endre előző számunkban megkezdett novelláját. Kari bácsi felesége és lánya érkezik a lelkészhez, a férfi temetésének ügyintézésére. Beszélgetés közben kiderül, hogy egészen különös módon gázolta őt halálra egy teherautó: „A sofőr azt vallotta, hogy teljes erővel fékezett és egyfolytában dudált, de az öreg úr ahelyett, hogy félreugrott volna, futni kezdett az autó előtt, szétlötykölte maga körül a vizet, mert a vödört nem engedte el”. Vajon miért viselkedett így?

A család távozása után a lelkész visszament a szobájába, és lehunyta szemmel, fáradtan végigdült a díványon – harminc évet pergetett benne vissza az idő. Karit látta maga előtt, hullámos, fekete hajjal, de gyűrötten, csapzottan, borotvátlanul, aki arról panaszkodott, hogy hetek óta nem tud aludni. Rémálmok gyötrik – a háború befejezte óta nem először –, s mindig arról a tankcsatáról álmodik, ahol ő volt az egyik monstrum vezetője.

– Az volt a parancs – mondta, szavakat keresve, vacogva –, hogy állandóan tüzelve csak előre, mindahányan voltunk. Parasztházakon, ólakon, istállókon át... Ne maradjon bűvőhely gépfegyverfészkeknek, elhárító-ágyúknak,



páncéllöklöknek, s mi zakatolva csörömpöltünk előre, majd' megsüketülve az állandó tüzeléstől, neki egy akácsonak. Azt kellett elérnünk, onnan lóttak ránk. Mi zötykölődve mindenén átgázoltunk, égő épületeket hagytunk magunk után. Robogtunk előre, csak előre – ez volt a parancs. Így mentem neki egy rozzant istállónak, amelyből, mielőtt összedől, tarka tehénke ugrott ki oldalvást és egy parasztházak, kezében sajtárral, és futott, futott tankunk előtt, magához ölelte a facsöbröt, amelyből kétoldalt fröcskölt szét a tej. Látom rémült szemét, ahogy megbotlik, estében megpördül és hátránéz – a szemembe, bele a szemembe, át a vezetőülés hasadékán. Mielőtt bármit tehettem volna, már túl is tapostunk rajta. Azóta csak a szemét látom. Egyre csak a szemét. Már nem merek lefeküdni, elaludni. Tarkómon jön ki a réműlete, és mindenütt folyik a tej, a fűvön, az égen, a földön, bele a fejembe. És a sajtár repül, felém repül, s mielőtt eltalálna, ordítva ébredek. Mondjon valamit. Imádkozzék vagy átkozzon meg, csak megnyugodjam.

Hónapokba telt, mire valamelyest megnyugodott. A lelkész hosszú és nehéz beszélgetésekre emlékezett.

Több mint harminc év telt el azóta.

Négy nap múlva lesz Kari temetése; a feleség hangját hallja: „Tiszteletes úr, maga érti, miért futott Kari?”

Sokáig nézett maga elé, majd kopott Bibliája után nyúlt. Ide-oda lapozgatta... Aláhúzta benne azt a sort, amit majd Kari koporsója fölött olvas el:

„A titkok az Úrúi.”

Gyökössy Endre: Mai példázatok – Újabb mai példázatok  Kereken hetven mai történet (keménytáblás, 248 old., 3980 Ft)